

Holger Hansen særlig fremdrog socialcentrenes betydning samt betydningen af personalespørgsmålet for en vellykket gennemførelse af en samlet socialreform. Valbak understregede navnlig problemerne omkring rekrutteringen og fordelingen af specialsagkundskaben, og Grethe Philip beskæftigede sig navnlig med de problemer, der knyttede sig til åndssvageforsorgens integration i socialstyrelsen, som hun anså for rigtig. *Kurt Brauer* (SF) var meget forbeholden over for lovforslagene og muligheden for at få tilstrækkelig tid til en grundig behandling heraf. Endnu større skepsis syntes at komme frem i *Kjær Rasmussens* (VS) og *Hanne Reintofts* (DK) ordførertaler, idet de ikke fandt lovforslagene tilstrækkeligt forberedt i henseende til social målsætning m. v.

I udvalgets betænkning hedder det bl. a.:

„Det fremgår af en række af lovforslagets bestemmelser, at det i væsentlig udstrækning bygger på det synspunkt, at der bør være en nær sammenhæng mellem social- og sundhedsvæsenet. På baggrund heraf har udvalget bl. a. i et samråd med socialministeren drøftet, om social- og sundhedsvæsenet på længere sigt bør henlægges under samme minister. Det kan næppe udelukkes, at udviklingen vil gøre ændringer i fordelingen af de centrale myndigheders opgaver på det sociale og sundhedsmæssige område ønskelige. Særlig hos kommuner og amtskommuner, som skal betjenes af centraladministrationen på disse områder, vil der kunne vise sig et ønske om kun at skulle henvende sig til én enkelt styrelse og ét enkelt ministerium i sundhedsmæssige og dermed sammenhørende sociale anliggender. Udvalget udtaler sin tilfredshed med, at det foreliggende lovforslag ikke foregriber muligheden for sådanne ændringer. Udvalget anbefaler, at der arbejdes videre med spørgsmålet. . .

Udvalget har overvejet spørgsmålet om afgrænsningen mellem de opgaver, der efter lovforslaget varetages af kommunens social- og sundhedsforvaltning og af amtskommunens socialcenter.

Udvalget finder, at der herved må tages hensyn til, at social- og sundhedsforvaltningen i en stor kommune eventuelt vil kunne råde over sagkyndig bistand af lægelig, pædagogisk eller anden art, som en mindre kommune ikke kan råde over.

Dette vil kunne få betydning i sådanne tilfælde, hvor en afgørelse, der skal træffes af de kommunale social- og sundhedsmyndigheder, forudsætter sagkyndig bistand. I sådanne tilfælde bør der være mulighed for, at en kommune støtter sig til sin egen sagkyndige bistand i det omfang, den råder over lige så kvalificeret sagkundskab som socialcentret, medens andre kommuner i tilsvarende tilfælde hovedsagelig støtter sig til bistand knyttet til socialcentret.

Noget tilsvarende gør sig gældende ved forberedelse af sager om pension og revalideringsforanstaltninger til forelæggelse for revaliderings- og pensionsvæsenet. Også i disse tilfælde må der være en vis